

*Hoe de coninck ghebodt een hernas te maecken voor sijn soone
Helias om te kampen teghen den verrader Macharis,
ende int bosch quam tot den heremijt.*

[15]

Nae dese woorden die sy onderlinghe hadden gehad, soo dede de coninck in een eerbaer¹ camer setten sijn coninginne, lovende Godt almachtich. Doen vertelde hy al 't gheene dat hy ghehoordt had [a]n sijn moeder Matabrune, waer af sy² ontstack³ in haer aensichte ende [doen] kreech [sy] grooten vaer, maer nochtans meende sijn te bedecken met haer valscheyt. Maer de koninck en achte haer woorden niet, maer hy geboot datmen Macharis vanghen soude, want hem dochte dat al verraderije was. Daer na beval hy datmen een hernas soude doen maecken nae den lijve⁴ van Helias, die so schoon ende stoud⁵ was dat elck hem beminde met ghoeder herten.

Dit al gedaen zijnde, maeckte de koninck gereetschap⁶ om te jaghen ende was seer verblijdt van deser tijdingen ende vertrack heymelijck totten heremijt int bosch om selve te hooren de waerheyt van 't gene dat hem de jongelinck geseyt hadde.

Als hy den heremijt ghevonden had, vertelde hy hem 't gheene dat hem de jonghelinck gheseyt had. Ende de heremijt seyde hem weder den tijd ende dach dat hy de seven kinderen ghevonden had int bosch, "ende al datter gheschiet is, dat heeft u den jonghelinck gheseydt."

Doen kreech de koninck grooten rouwe in sijn herte om 't groot ongelijck dat hy sijnder konninghinne so langhen tijdt ghedaen hadde om der verraderijen, ende seyde:

1. eerbaer: in overeenstemming met haar waardigheid

2. sy: Matabrune

3. ontstack: rood aanliep

4. nae den lijve: op maat

5. stoud: stoutmoedig

6. maeckte gereetschap om te jaghen: deed alsof hij wilde gaan jagen

*O, eerweerdighe, gheminde vrouwe,
boe soud ick u in eenige vouwe,
genoech doen door die groote ontrouwe,
daer my verraderije toe heeft ghebracht.
O, moeder, vol dootlijcx fenijns, by uwen schouwe
brenge ick mijn koninghinne in rouwe.
My dunckt dat ic totter doot verflouwe.
Mijn kinders zijn in swanen verkeert. O, godtlijke kracht,
boe mach yemant so valsch zijn bedacht
verraderije te stichten ende ghekijf,
daer eendrachticheydt behoorde te zijn gheacht?
Maer valsche tonghen ende verraders gheslacht
stichten discoort tusschen man ende wijf.*

*T'fy, hebby int bedde der t[ri]bulatien
doen liggen, ghy verraderlijcke natien,
mijn coninghinne die stondt in mijnder gratien,
wreedelijck ghedeckt onder t'decksel der tranen,
die gheneuchte, solaes tot elckx spatien,
behoorde te hebben sonder perturbatien
met my als haer herte tot eender fundatien,
Tfy, meer dan tfy! Tfy, druckich vermanen!
O, Heer, vergeeft my mijn onrecht wanen!
Ende ghy, edel Beatris, my rout dit bedrijf.
Denckt dat verraders valscheydt t'allen banen
veel leets bedrijven. Vreucht sy uyt planen.⁷
Sy stichten discoort tusschen man ende wijf.*

7. uyt planen: doen verdwijnen

*Ghy weet wel, opperste Godt vermoghen,
hoe ic gedaen hebbe by valsche bedrogen
die my aenbracht valsche logen.
Dus vergbeeft my mijn onwetenheden.
Uut my selven en heb ick noyt ghesoghen,
al heb ickt by valschen rade geploghen.
[...]
Ick bid u om gratie met menigher bede.
Ick wil geerne beteren mijn wreede zede
teggen u, o Godt, met ziel met lijf.
Minct, Heere, de verraders int lijf en[de] lede.
Sy minnen twist, sy haten vrede.
Sy stichten discoort tusschen man ende wijf.*

Prince

*Princelijcke coninc ter hoochster erven,
verboort doch mijn bede met woorden stijf!
Wilt tvalsche verraders bloet verderven,
want van hun komt nimmermeer heels beklijf.⁸
Sy stichten discoort tusschen man ende wijf.*

Ende so druckelijck nam hy oorlof aen den heremijt, dien hy dede gheven veel goeds om te doen maken een kercke ter eeren Gods in ghedenckenisse vande kinderen die daer op gevoet waren, ende doen quam hy wederom om te volbrengen den dach van kampen, die gheordineert was tusschen den jonghen Helias ende den valschen verrader.

8. heels beklijf: duurzaam geluk